

עת"א 49938-20-09 - עבדאללה מגדוב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 49938-20-09 מגדוב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עוטר	עבדאללה מגדוב (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
משיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני עתירת אסיר (להלן: "ה המבקש") בדבר בקשתו לשילבו במסגרת טיפולית.
2. המבקש טוען בעתרתו כי הוא בעל מוטיבציה לעبور הליך שיקומי ממשמעותי במהלך תקופת ריצוי מאסרו. לדבריו, הוא אומנם השתלב במסגרת טיפולית אך לא כזו המתאימה לצרכיו, על כן עתר להורות למשיבים לשילבו במסגרת טיפול מתאימה לצרכיו. בדיון לפני טען בא כוחו כי נוצר מעגל שה המבקש אינו יכול לצאת ממנו בכוחות עצמוו, לפיו המבקש אינו משולב במסגרת המתאימה לו לצורך התמודדות ושליטה בכספי ובשל העדר מסגרת טיפולית המתאימה לבדוק לצורך כך, הוא נוטה להסתברך, כאשר התוצאה המתבקשת היא סירוב לשילבו במסגרת טיפולית בשל אירועי המשמעת. בא כח המבקש הדגיש את גילו העציר של המבקש ואת המוטיבציה הגבוהה שהוא מגלה לשינוי דרכיו ועל כן עתר לקבל את העתירה ולהורות למשיבים לשילבו במסגרת טיפולית מתאימה שתסייע בידו בכך.
3. המשיבים מתנגדים לעתירה. בתגובהם ציין כי המדווח באסיר פלילי צעיר אמן, אך מריצה עונש מאסר של 4 שנים ו-3 חודשים כאשר זהה תקופת מאסרו השנייה. המשיבים טוענו כי חשיבות מכראת נודעת להליך השיקום והטיפול של אסירים במתכני הכליאה במהלך תקופת ריצוי מאסרים ואולם שילוב של אסיר במסגרת טיפולית נעשה לאחר בחינת שיקולים רבים אשר חלקם נוגעים לאסир המסומים וחלקם הם מערכתיים וככליים. במקרה כאן נבחן שילוב המבקש במספר מסגרות טיפוליות והוא נמצא לא מתאים בין היתר על רקע עבריות משמעות והתנהלות שלילית. עוד נמצא כי המבקש הינו בעל אישיות לא בשלה או אימפלסיבית כאשר המוטיבציה לטיפול הינה חיצונית ולא פנימית. על כן, טוענו המשיבים כי יש לשילבו בתוכניות טיפול באופן הדרגתית בהתאם לחווות דעתם של הגורמים המקצועים. בנוסף טוענו המשיבים כי הסמכות להפניית אסיר למסגרת טיפולית מסוימת לגורמים המקצועים ואין מקום להתערבות בית המשפט

בכך.

sicomo של דבר טענו המשיבים כי בחינה של השיקולים אשר עמדו בסיס ההחלטה מראה כי לא נפל כל פגם או שגגה מכאן, עתרו המשיבים להוראות על דוחית העתירה.

4. העתירה להידחות. אחר שיעינתי במסמכיו העתירה ובתגובה ואחר ששמעתי את הצדדים, הגיעתי לכל דעה כי דין הציגו בפני השיקולים אשר הובילו את המשיבים להחלטות בעניינו של העותר ולא מצאתי כי נפל בהן דופי.

הציגו בפני השיקולים אשר הובילו את המשיבים להחלטות בעניינו של העותר ולא מצאתי כי נפל בהן דופי. מעבר לכך, ההחלטה על שימושו של אסיר במסגרת טיפולית היא אכן ההחלטה המוצואה בשיקול דעתו של הגורם המחזקוי המוסמך ומטבע הדברים, היא מבוססת על מגוון שיקולים ובין היתר, גם על התנהגותו של העותר. בעניינו של העותר, מן המסמכים אשר הציגו בפניו עולה כי טיפול משמעתי בשל התנהגות פורצת גבולות. התנהגות זו, כפי שאף אמרתי לעותר במהלך הדיון, אינה מקדמת אותו ולא תסייע לו להגיע לטיפול.

עם זאת, אני סבורה כי יש לתת משקל לגילו הצער של העותר ולסיכויו שיקומו בשם לב לך. אני סמכה ובטוחה כי גורמי שב"ס האמונה על הטיפול והשיקום רואים נגד עיניהם גם שיקול זה ויסיעו לעותר, ככל שהעותר יבחר ליטול אחריות ולפעול בהתאם לכללים ולגבולות.

sicomo של דבר, לא מצאתי בטיעוני המבקש טעם כלשהו המצדיק התערבותם כלשהי בהחלטות המשיבים ועל כן אני מורה על דוחית העתירה.

המצוירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים ולעותר עצמו.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.